



Sygn. akt III KK 219/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzgo Engelkinga
w sprawie D. G.

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 grudnia 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w S. na niekorzyść
od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 30 stycznia 2017 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 14 kwietnia 2016 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 14 kwietnia 2016 r. (sygn. akt. II K
../16) D. G. został uznany winnym tego, że „*od bliżej nieokreślonego czasu do dnia
kontroli, tj. 13 marca 2015r. w lokalu „L.”* *urządzał i prowadził gry o wygrane*

pieniężne i rzeczowe na automatach: APEX Multi Magic nr AP017, ULTIMATE 10 nr ULT 013, HOTSPOT PPLATIN nr HSPL 074, działających w celach komercyjnych, na których prowadzone gry miały charakter losowy oraz zawierały element losowości, udostępnione do publicznego korzystania, wbrew przepisom art. 2 ust. 3-5, art. 3, art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. nr 201 poz. 1540)”, tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. Wymierzono mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na 70 złotych oraz orzeczono przepadek dowodów rzeczowych. Wyrok ten został następnie zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 stycznia 2017 r. w ten sposób, że oskarżonego uniewinniono od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł Prokurator Rejonowy w S., zarzucając przedmiotowemu rozstrzygnięciu „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa, a mianowicie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) polegające na bezpodstawnym jego niezastosowaniu, co doprowadziło do rażącego naruszenia przepisu prawa karnego materialnego - art. 107 § 1 k.k.s. poprzez wadliwe wnioskowanie, że zachowanie oskarżonego D.S. polegające na prowadzeniu działalności w zakresie gier o wygrane pieniądze i rzeczowe na automatach: APEX Multi Magic o numerze AP017, ULTIMATE 10 o numerze ULT 013 oraz HOTSPOT PLATIN o numerze HSPL 074 działających w celach komercyjnych, które miały charakter losowy oraz zawierały element losowości i były udostępnione do publicznego korzystania, wbrew przepisom art. 2 ust. 3-5 i art. 6 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy nie wypełnia znamion przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s. i w konsekwencji do niezasadnego uniewinnienia D.S. od popełnienia zarzucanego mu czynu przez sąd odwoławczy.”

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w S. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na przedmiotową kasację, obrońca D.S. wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja prokuratora okazała się zasadna. Trafnie podniesiono w niej, że nieuprawnione było twierdzenie Sądu odwoławczego, jakoby przyjęty w akcie oskarżenia opis czynu zarzuconego oskarżonemu nie pozwalał na zakwalifikowanie tego czynu jako przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. W opisie tym wskazano, że sprawca „urządzał i prowadził gry o wygrane pieniężne i rzeczowe na automatach (...) wbrew przepisom (...) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych”. Treść art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych jest przy tym jednoznaczna. Przepis ten przesądza, że urządzenie i prowadzenie gier hazardowych dopuszczalne jest wyłącznie pod warunkiem uzyskania koncesji. Nie ma więc żadnej wątpliwości, że zawarte w opisie czynu określenie „wbrew przepisom (...) art. 6 ust. 1 (...) ustawy o grach hazardowych” oznacza, że owo urządzenie i prowadzenie gier wskazanych w opisie czynu zawartym w akcie oskarżenia dokonywane było bez wymaganej przepisami prawa koncesji.

Opis czynu zabronionego nie musi powtarzać sformułowań zawartych w ustawie, musi być natomiast sformułowany w taki sposób, by jednoznacznie wskazywać na te skonkretyzowane i zindywidualizowane elementy zachowania przypisanego oskarżonemu, które pozwalają na zakwalifikowanie tego zachowania jako określonego czynu zabronionego i karalnego ujętego w ustawie karnej (karnej-skarbowej).

Zakwestionowany przez Sąd odwoławczy opis czynu ten warunek spełnia, co mogłoby być problematyczne jedynie w tym wypadku, gdyby art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych zawierał alternatywnie określone warunki legalności urządzania i prowadzenia gier hazardowych. Wówczas, bowiem sam opis czynu zostałby ujęty w formie alternatywnej, co nie jest dopuszczalne. Taka sytuacja jednak nie miała miejsca w sprawie, w której zapadł zaskarżony kasacją wyrok Sądu Okręgowego w S., a opis czynu zarzuconego oskarżonemu pozwalał na jego jednoznaczną kwalifikację w perspektywie znamion czynu zabronionego określonego w art. 107 § 1 k.k.s.

W tym stanie rzeczy należało uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w S.. Sąd ten będzie zobligowany do ponownego rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, mając wszakże na względzie fakt, że art. 107 § 1 k.k.s. może

znaleźć zastosowanie jako podstawa kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia.

kc